

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 22 stycznia 2014 r.

DOLiS/DEC-29/14/4715,4717

dot.

DECYZJA

Na podstawie 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 22, art. 12 pkt 2, art. 6 oraz art. 3a ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana J.P., reprezentowanego przez adwokat K.T. z G. Adwokaci i Radcowie Prawni, stanowiącej wniosek o cyt.: „(...) przeprowadzenie kontroli w celu zbadania zgodności z przepisami o ochronie danych osobowych i sposobu ich przetwarzania przez T.S.A.”,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana J.P., zwanego dalej Skarżącym, reprezentowanego przez adwokat K.T. z G. Adwokaci i Radcowie Prawni, zwaną dalej Pełnomocnikiem Skarżącego, stanowiąca wniosek o cyt.: „(...) przeprowadzenie kontroli w celu zbadania zgodności z przepisami o ochronie danych osobowych i sposobu ich przetwarzania przez T. S.A” (zwaną dalej Telewizją). Ponadto Pełnomocnik Skarżącego wskazał, iż cyt.: „W materiale telewizyjnym T. SA, jaki ukazał się na temat mojego Mocodawcy w Programie [...], w dniu [...] grudnia 2012 roku, o godzinie 20.00 poprzez zaprezentowanie dokumentów z akt postępowania karnego opublikowano jego dane osobowe, tj. imię i nazwisko, imiona rodziców, nazwisko panięskie matki, datę urodzenia, miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania wraz z adresem, wykształcenie, stan cywilny liczbę dzieci i ich wiek, zawód, pełnioną funkcję, wysokość dochodów i dane o karalności, a nadto wizerunek”.

W celu ustalenia okoliczności przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął postępowanie administracyjne. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego dokonano następujących ustaleń:

- 1) W dniu [...] grudnia 2012 r. w Programie [...] w T. w Wiadomościach Sportowych zawartych w głównym wydaniu Wiadomości, w trakcie materiału dotyczącego wyborów w P., ukazano pierwszą stronę aktu oskarżenia skierowanego m.in. przeciwko Panu J.P., w związku z zarzutem popełnienia czynu zabronionego z art. 296 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 88, poz.553 z późn. zm.).
- 2) W ww. materiale przedstawiono sylwetki kandydatów na funkcję prezesa P., a także zamieszczono informacje o zadłużeniu związku oraz o postępowaniach karnych dotyczących niegospodarności i wyrządzenia znacznej szkody majątkowej prowadzonych przeciwko byłemu prezesowi zarządu i byłemu sekretarzowi związku.
- 3) Informacje o postępowaniach przygotowawczych prowadzonych przez prokuraturę Telewizja pozyskała i przytoczyła za rzecznikiem prasowym Prokuratury Okręgowej w W.
- 4) Jak wskazała Telewizja w złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych wyjaśnieniach cyt.: „Ukazanie fragmentu tego dokumentu [pierwszej strony aktu oskarżenia] nastąpiło na zasadzie migawki, było krótkotrwałe i nie pozwalało na odczytanie przez widzów wskazywanych danych Pana P.. (...) Powyższe informacje o wszystkich postępowaniach są powszechnie znane i dostępne w wielu materiałach prasowych i internetowych”.
- 5) W odpowiedzi na zarzuty postawione w treści skargi Telewizja poinformowała, iż interes społeczny w uzyskaniu rzetelnej informacji o kandydatach na prezesa Związku uzasadniał podanie w treści audycji imienia i nazwiska Skarżącego, zaś sami kandydaci byli znani opinii publicznej, tak samo jak znana była sytuacja oskarżenia byłego prezesa i byłego sekretarza Związku i przestępstwo „nadużycia zaufania w obrocie gospodarczym”. Ponadto Telewizja podkreśliła, iż cyt.: „Zarzut wnioskodawczy [Skarżącego] naruszenia przepisów o ochronie danych poprzez podanie wskazywanych danych na kacie oskarżenia jest niezasadny, bo nie było możliwe odczytanie tych danych przez widza w trakcie emisji audycji. Fakt, że powód [Skarżący], który dysponuje aktem oskarżenia, zna jego treść zatrzymuje kadr i odczytuje informacje tam zawarte nie oznacza, że były one możliwe do identyfikacji w trakcie emisji audycji”.
- 6) Ponadto Telewizja wskazała, iż dane osobowe Skarżącego nie są przetwarzane w żadnym zbiorze danych, ponieważ ww. materiał nie jest już przechowywany w archiwum Telewizji, gdyż upłynął wymagany 30-dniowy termin wymagany na jego przechowywanie.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, w rozumieniu ustawy za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej. Stosownie natomiast do art. 7 pkt 2 ustawy, przez przetwarzanie danych rozumie się jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Z kolei zgodnie z art. 3a ust. 2 ustawy, ustawy, z wyjątkiem przepisów art. 14-19 i art. 36 ust. 1, nie stosuje się również do prasowej

działalności dziennikarskiej w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz. U. z 1984 r., Nr 5, poz. 24, z późn. zm.) oraz do działalności literackiej lub artystycznej, chyba że wolność wyrażania swoich poglądów i rozpowszechniania informacji istotnie narusza prawa i wolności osoby, której dane dotyczą.

W niniejszej sprawie niewątpliwie doszło do przetwarzania przez Telewizję danych osobowych Skarżącego poprzez ich udostępnienie w audycji wyemitowanej w Wiadomościach Sportowych.

Niemniej jednak dane Skarżącego były przetwarzane wyłącznie na potrzeby działalności dziennikarskiej podlegającej – w myśl art. 7 ust. 1 prawa prasowego - regulacji ww. ustawy. Stosownie bowiem do art. 7 ust. 2 pkt 1 prawa prasowego, prasą są publikacje periodyczne, które nie tworzą zamkniętej, jednorodnej całości, ukazujące się nie rzadziej niż raz do roku, opatrzone stałym tytułem albo nazwą, numerem bieżącym i datą, a w szczególności: dzienniki i czasopisma, serwisy agencyjne, stałe przekazy teleksowe, biuletyny, programy radiowe i telewizyjne oraz kroniki filmowe. Wskazać należy, iż zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 4 prawa prasowego, materiałem prasowym jest każdy opublikowany lub przekazany do opublikowania w prasie tekst albo obraz o charakterze informacyjnym, publicystycznym, dokumentalnym lub innym, niezależnie od środków przekazu, rodzaju, formy, przeznaczenia czy autorstwa, zaś zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 5 tej ustawy, dziennikarzem jest osoba zajmująca się redagowaniem, tworzeniem lub przygotowywaniem materiałów prasowych, pozostająca w stosunku pracy z redakcją albo zajmująca się taką działalnością na rzecz i z upoważnienia redakcji.

W świetle powyższego nie budzi wątpliwości, iż wyemitowana audycja jest przejawem działalności dziennikarskiej, o której mowa w art. 3a ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, a tym samym wykorzystanie danych Skarżącego w ww. programie nie podlega – z mocy art. 3a ust. 2 ustawy – kognicji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. W ocenie organu nie można uznać, by działalność dziennikarska w sposób istotny naruszyła prawa i wolności Skarżącego.

W tym miejscu zauważyć należy jednocześnie, iż zgodnie ze stanowiskiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie zawartym w wyroku z dnia 22 marca 2007 r. (sygn. akt II SA/Wa 1933/06): „nie można przyjmować, że właściwym do oceny istotności naruszeń praw i wolności, o których mowa w art. 3a ust. 2 u.o.d.o. powinien być GIODO, bowiem wśród kompetencji GIODO nie ma uprawnień do badania istotności naruszeń praw i wolności (...)”.

Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, iż obecnie Telewizja nie przetwarza danych osobowych Skarżącego zawartych w spornym materiale, ponieważ z uwagi na upływ terminu do przechowywania takich audycji w archiwum Telewizji nie znajdują się kopie ww. audycji.

Jednocześnie na marginesie, odnosząc się do żądania Skarżącego w zakresie przeprowadzenia kontroli, należy podkreślić, iż zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. Organ ochrony danych osobowych poprzez postępowanie administracyjne przeprowadził kontrolę, celem której było ustalenie czy doszło do naruszeń w związku z przetwarzaniem danych osobowych Skarżącego. Równocześnie należy wskazać, że kontrola przetwarzania danych osobowych w siedzibie danego podmiotu,

przeprowadzana przez inspektorów Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, może zostać wszczęta jedynie z urzędu, a nie na wniosek.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż brak ochrony praw Skarżącego na gruncie ustawy o ochronie danych osobowych w związku z przedmiotową sprawą nie oznacza, iż jest on pozbawiony ochrony swych praw w ogóle. O odpowiedzialności prawnej za naruszenie prawa spowodowane opublikowaniem materiału prasowego traktują przepisy rozdziału 7 prawa prasowego. Art. 37 tej ustawy stanowi, iż do odpowiedzialności za naruszenie prawa spowodowane opublikowaniem materiału prasowego stosuje się zasady ogólne, tj. wynikające z art. 23 i 24 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r., Nr 16, poz. 93 z późn. zm.) – zwanej dalej Kc, chyba że ustawa ta stanowi inaczej. Odpowiedzialność cywilną za naruszenie prawa spowodowane wskazaną publikacją ponoszą autor, redaktor lub inna osoba, którzy spowodowali opublikowanie materiału prasowego; nie wyłącza to odpowiedzialności wydawcy (art. 38 ust. 1 prawa prasowego). Jeżeli zatem w ocenie Skarżącego wskutek opublikowania jego danych osobowych w materiale prasowym doszło do naruszenia w szczególności jego dóbr osobistych, którymi zgodnie z art. 23 Kc, są w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, to może dochodzić swych roszczeń z tego tytułu w drodze powództwa cywilnego wytoczonego przed właściwy sąd powszechny, z uwzględnieniem art. 38 ust. 1 Prawa prasowego.

Mając na uwadze powyższe Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych orzekł, jak w sentencji.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro GODO, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).